

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (pirmā palāta)

2004. gada 13. jūlijā *

Lieta T-29/03

Comunidad Autónoma de Andalucía, ko pārstāv K. Karetero Espinoza de los Monteros [C. Carretero Espinosa de los Monteros], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. Ladenburgers [C. Ladenburger] un S. Pardo Kvintijana [S. Pardo Quintillán], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt lēmumu, kas, iespējams, iekļauts Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektora 2002. gada 8. novembra vēstulē, ar kuru tas informēja prasītāju par to, ka nav iespējams izskatīt sūdzību, ko tas iesniedzis par OLAF ziņojumu [Nr.] IO/2000/7057, kas attiecas uz administratīvo izmeklēšanu, kura veikta attiecībā uz olīveļļas tirdzniecību Andalūzijā (Spānija).

* Tiesvedības valoda – spāņu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorfs [*B. Vesterdorf*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), reglamentē inspekcijas, pārbaudes un citus pasākumus, ko Biroja darbinieki veic, pildot savus pienākumus.
- 2 Regulas Nr. 1073/1999 3. pantā ar nosaukumu “Ārēja izmeklēšana” noteikts:

“Birojs īsteno pilnvaras, kas ar Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 uzticētas Komisijai, lai veiktu inspekcijas un pārbaudes dalībvalstīs [..].”

3 Regulas Nr. 1073/1999 9. panta nosaukums ir "Ziņojums par izmeklēšanu un turpmāka rīcība". Tajā paredzēts:

"1. Kad pabeigta Biroja veiktā izmeklēšana, Birojs direktora vadībā sagatavo ziņojumu, kurā norāda konstatētos faktus, finanšu zaudējumus, ja tādi ir, un izmeklēšanas secinājumus, tostarp Biroja direktora ieteikumus par turpmāku rīcību.

2. Sagatavojot šādus ziņojumus, ņem vērā attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteiktās procedūras prasības. Tā sagatavoti ziņojumi kļūst par pierādījumiem administratīvās lietās vai tiesvedībā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana izrādās vajadzīga, tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā attiecīgās valsts administratīvo inspektoru sagatavotie administratīvie ziņojumi. [..]

3. Pēc ārējās izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un jebkurus citus dokumentus, kas ar to saistīti, nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz ārējo izmeklēšanu.

4. [..]"

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 1073/1999 14. panta noteikumiem:

"Līdz Civildienesta noteikumu grozījumiem, pamatojoties uz šo pantu, Biroja direktoram ikviens ierēdnis vai cits Eiropas Kopienas darbinieks saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā izklāstītajām procedūrām var iesniegt

sūdzību par Biroja rīcību, kas veikta kā daļa no iekšējās izmeklēšanas un kas viņu nelabvēlīgi ietekmē. Lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot šādas sūdzības, piemēro Civildienesta noteikumu 91. pantu.

Iepriekšminētos noteikumus analogi piemēro iestāžu, organizāciju, biroju un aģentūru darbiniekiem, uz ko neattiecas Civildienesta noteikumi.”

Prāvas rašanās fakti

- 5 2000. gada februārī *OLAF* ar Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta starpniecību izskatīšanai tika iesniegtas dažādas sūdzības par 23 uzņēmējiem, kas bija saistītas ar olīvu izspaidu eļļas ieguves praksi Spānijā. Šīs sūdzības iesniegtas par to, ka, pirmkārt, olīvu izspaidu eļļa, kas iegūta no olīvu atlikumiem, Spānijā un ārpus tās tiek pārdota kā “neapstrādāta olīveļļa”, un, otrkārt, olīvu izspaidu eļļa dažās eļļas spiestuvēs tiek sajaukta ar neapstrādātu olīveļļu, lai nelikumīgi paaugstinātu neapstrādātās olīveļļas apjomu, par ko var saņemt Kopienas atbalstu. Minēto Kopienas atbalstu piešķir no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļas līdzekļiem.
- 6 Pamatojoties uz šo informāciju, *OLAF* uzsāka ārējo izmeklēšanu. Veicot šo izmeklēšanu, *OLAF* pieprasīja, lai *Guardia Civil* (bruņoto spēku iestāde, kuras uzdevums ir uzturēt kārtību Spānijā) tam iesniegtu informāciju par iespējamām jau iepriekš notikušām krāpšanām olīveļļas nozarē, kurās iesaistīti iepriekš minētie 23 uzņēmēji. Pēc šīs sazināšanās īpašais prokurors ekonomisko pārkāpumu lietās, kas saistītas ar korupciju Spānijā (turpmāk tekstā — “pretkorupcijas prokurors”), 2001. gada decembrī uzsāka izmeklēšanu, ko reģistrēja ar numuru 10/2001.

7 Veicot vairākas inspekcijas trijos no attiecīgajiem uzņēmumiem, *OLAF* konstatēja, ka šie uzņēmēji ir rikojušies negodīgi.

8 2002. gada sākumā *OLAF* vēlreiz veica administratīvās inspekcijas trijos citos uzņēmumos, tostarp *Oleícola El Tejar*. Veicot inspekciju šajā pēdējā minētajā uzņēmumā, *OLAF* bija pieejami šā uzņēmuma Valdes [sēžu] protokoli. Dažas minēto protokolu daļas attiecās uz prasītājas izpildstruktūras *Consejería de Agricultura* (Lauksaimniecības dienests) un tika atspoguļotas *OLAF* 2002. gada galīgajā ziņojumā par iespējamiem uzņēmēju pārkāpumiem olīveļļas nozarē Spānijā ar norādi IO/2000/7057 (turpmāk tekstā — “galīgais ziņojums”).

9 Galīgajā ziņojumā norādītie apsvērumi, kas attiecas uz uzņēmumu *Oleícola El Tejar*, ir šādi:

“Mēs uzskatām, ka [prasītājas izpildstruktūras] *Consejería de Agricultura* atbalstīja visas šā uzņēmuma darbības un jo īpaši izspaidu eļļas pārdošanu kā neapstrādātu olīveļļu, kas rada Kopienas tiesību pārkāpumu.”

10 *OLAF* vienu galīgā ziņojuma eksemplāru nosūtīja *FEGA* (valsts iestādei, kas tieši izmaksā atbalstus Spānijā). Pavadvēstulē *FEGA* tika aicināta veikt vajadzīgos pasākumus, lai, pirmkārt, atgūtu ziņojumā paredzētās summas un procentus, kas pienākas par šīm summām, un, otrkārt, veiktu dažus papildu pasākumus.

- 11 Viens galīgā ziņojuma eksemplārs tika nosūtīts arī *Guardia Civil*, kā arī pretkorupcijas prokuroram, lai to iekļautu izmeklēšanas materiālos Nr. 10/2001.
- 12 2002. gada 30. augustā nosūtot vēstuli, prasītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 1073/1999 14. pantu, *OLAF* ģenerāldirektoram iesniedza sūdzību (turpmāk tekstā — “sūdzība”) par galīgo ziņojumu, lai panāktu, ka tiek grozīta tā ziņojuma daļa, kurā konstatēts, ka prasītājs veicinājis visas uzņēmuma *Oleícola El Tejar* darbības.
- 13 Nosūtot vēstuli 2002. gada 8. novembrī, *OLAF* paziņoja prasītājam, ka tas nevar izskatīt prasītāja sūdzību. *OLAF* šajā sakarā paskaidroja, ka Regulas Nr. 1073/1999 14. pantā paredzētā sūdzību procedūra nav piemērojama šajā gadījumā, jo tā paredzēta tikai tādiem gadījumiem, kad Eiropas Kopienu ierēdnis vai darbinieks vēlas iesniegt sūdzību par tādu *OLAF* rīcību, kas viņu nelabvēlīgi ietekmē, veicot iekšējo izmeklēšanu.
- 14 2003. gada 10. jūnijā nosūtot faksu, pretkorupcijas prokurora birojs informēja *OLAF* par lietas izbeigšanu izmeklēšanā Nr. 10/2001.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 27. janvārī, prasītājs cēla šo prasību.

- 16 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt lēmumu, kas iekļauts *OLAF* 2002. gada 8. novembra vēstulē;
  - atzīt, ka *OLAF* jāpieņem prasītāja iesniegtā sūdzība un jāpārbauda minētajā sūdzībā izklāstītie jautājumi pēc būtības.
- 17 Komisija, 2003. gada 24. martā kancelejā iesniedzot dokumentu, cēla iebildi par nepieņemamību, uzsverot, ka prasītāja pārstāvis nav izpildījis Tiesas Statūtu 19. pantā iekļautos nosacījumus.
- 18 Ar dokumentu, kas kancelejā iesniegts 2003. gada 9. maijā, prasītājs iesniedza savus rakstveida apsvērumus par minēto iebildi par nepieņemamību.
- 19 Tā kā Komisija, 2003. gada 16. jūnijā kancelejā iesniedzot rakstveida apsvērumus, atteicās no izvirzītās iebildes par nepieņemamību, tika noteikts termiņš iebildumu raksta iesniegšanai.
- 20 Komisija savu iebildumu rakstu iesniedza 2003. gada 24. oktobrī, kurā tā izvirzīja šādus prasījumus:
- prasību pasludināt par nepieņemamu;

— papildus, prasību noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt izdevumus.

- 21 Tā kā prasītājs neiesniedza replikas rakstu, rakstveida process tika pabeigts 2004. gada 5. janvārī.

Juridiskais pamatojums

- 22 Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 113. panta noteikumiem, Pirmās instances tiesa, pieņemot lēmumu saskaņā ar tā paša reglamenta 114. panta 3. un 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, jebkurā laikā pēc savas ierosmes var apsvērt, vai pastāv kādi absolūti šķēršļi tiesas procesam, tostarp arī nosacījumi prasības pieņemamībai, kas iekļauti EKL 230. panta ceturtajā daļā (Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija rīkojums lietā T-12/96 *Area Cova* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2301. lpp., 21. punkts).
- 23 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka tā no lietas materiāliem guvusi pietiekamu informāciju, un nolemj pieņemt lēmumu, neuzsākot mutvārdu procesu.
- 24 Pirmkārt, jāpārbauda prasītāja prasījumu otrā daļa, kas vērsta uz to, lai Pirmās instances tiesa atzītu, ka *OLAF* ir jāpieņem prasītāja iesniegtā sūdzība un jāpārbauda minētajā sūdzībā izvirzītie jautājumi pēc būtības, un, otrkārt, jāpārbauda prasījumu pirmā daļa, kas vērsta uz to, lai tiktu atcelts lēmums, kurš, iespējams, iekļauts *OLAF* 2002. gada 8. novembra vēstulē (turpmāk tekstā — “strīdīgā vēstule”).

Par prasījumu otro daļu, kas vērsta uz to, lai Pirmās instances tiesa atzitu, ka OLAF jāpieņem prasītāja iesniegtā sūdzība un jāpārbauda minētajā sūdzībā izvirzītie jautājumi pēc būtības

25 Prasījumu otrajā daļā prasītājs skaidri norādījis, ka vēlas, lai Pirmās instances tiesa izdod rīkojumu atbildētājas iestādes dienestiem.

26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, veicot likumības pārbaudi, pamatojoties uz EKL 230. pantu, Kopienas tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus Kopienu iestādēm (Tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā C-5/93 P *DSM/Komisija, Recueil*, I-4695. lpp., 36. punkts, un Tiesas 1995. gada 26. oktobra rīkojums apvienotajās lietās C-199/94 un C-200/94 *Pevasa un Impesca/Komisija, Recueil*, I-3709. lpp., 24. punkts). Turklāt šai tiesai, vēl jo vairāk, nevajadzētu aizstāt šīs iestādes, jo saskaņā ar EKL 233. pantu attiecīgajai iestādei jāveic pasākumi, tostarp, sprieduma, kas pieņemts par prasību atcelt tiesību aktu, izpilde (Pirmās instances tiesas 1998. gada 27. janvāra spriedums lietā T-67/94 *Ladbroke Racing/Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 200. punkts, un 1998. gada 16. septembra spriedums lietā T-110/95 *IECC/Komisija, Recueil*, II-3605. lpp., 33. punkts).

27 No iepriekš minētā jāsecina, ka šī prasījumu daļa ir nepieņemama.

Par prasījumu pirmo daļu, kas vērsta uz to, lai tiktu atcelta strīdīgā vēstule

28 Pirmajā prasījumu daļā prasītāja lūdz atcelt lēmumu, kas, iespējams, iekļauts strīdīgajā vēstulē, ar kuru OLAF paziņojis prasītājam, ka nav iespējams izskatīt tā sūdzību par galīgo ziņojumu.

- 29 Lemjot par to, vai šāda prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama, jāatgādina, ka tiesību akti vai lēmumi, par kuriem var iesniegt prasības par tiesību akta atcelšanu, ir tikai tādi pasākumi, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras varētu ietekmēt prasītāja intereses, noteiktā veidā grozot tā tiesisko stāvokli (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts, un 1995. gada 23. novembra spriedums lietā C-476/93 P *Nutral/Komisija*, *Recueil*, I-4125. lpp., 28. un 30. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedums lietā T-54/96 *Oleifici Italiani un Fratelli Rubino/Komisija*, *Recueil*, II-3377. lpp., 48. punkts, un 2000. gada 22. marta spriedums apvienotajās lietās T-125/97 un T-127/97 *Coca-Cola/Komisija*, *Recueil*, II-1733. lpp., 77. punkts). Turklāt, kā jau tas izriet no iedibinātās judikatūras, Kapienas iestādes vēstuli, kas nosūtīta, atbildot uz kādas personas lūgumu, nevar uzskatīt par lēmumu EKL 230. panta nozīmē, par kuru varētu iesniegt prasību par atcelšanu (Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. maija spriedums lietā T-277/94 *AITEC/Komisija*, *Recueil*, II-351. lpp., 50. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa rīkojums lietā T-280/02 *Pikaart u.c./Komisija*, *Recueil*, II-1621. lpp., 23. punkts).
- 30 Turklāt jānorāda, ka arī tajā gadījumā, ja [Komisijas tiesību akts ir nelabvēlīgs], tas jānovērtē atkarībā no tā lūguma rakstura, uz kuru tajā sniegta atbilde (Tiesas 1972. gada 8. marta spriedums lietā 42/71 *Nordgetreide/Komisija*, *Recueil*, 105. lpp., 5. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 13. novembra rīkojums lietā T-126/95 *Dumez/Komisija*, *Recueil*, II-2863. lpp., 34. punkts). Kapienu iestādes atteikums atcelt vai grozīt tiesību aktu var būt tiesību akts, kura likumību var pārbaudīt atbilstoši EKL 230. pantam, tikai tad, ja tiesību aktu, ko Kapienu iestāde atsakās atcelt vai grozīt, pašu var apstrīdēt saskaņā ar šo noteikumu (Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. oktobra spriedums lietā T-330/94 *Salt Union/Komisija*, *Recueil*, II-1475. lpp., 32. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 18. aprīļa rīkojums lietā T-238/00 *IPSO un USE/ECB*, *Recueil*, II-2237. lpp., 45. punkts).
- 31 Šajā gadījumā tiesību akts, kas apstrīdēts saskaņā ar EKL 230. pantu, ir strīdīgā vēstule, ar kuru *OLAF* paziņojis prasītājam, ka nav iespējams izskatīt tā sūdzību, kas iesniegta par galīgo ziņojumu.

- 32 Ņemot vērā iepriekš šā sprieduma 30. punktā citēto judikatūru, šo vēstuli varētu uzskatīt par lēmumu, par kuru var iesniegt prasību par tiesību akta atcelšanu, tikai tad, ja galīgais ziņojums būtu pasākums, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, noteiktā veidā grozot tā tiesisko stāvokli.
- 33 Jāsecina, ka tādi ziņojumi kā galīgais ziņojums, ko *OLAF* sagatavojis pēc ārējas izmeklēšanas un nodevis dalībvalstu kompetentām iestādēm atbilstoši Regulas Nr. 1073/1999 9. pantam, ir tikai ieteikumi vai paziņojumi, kam nav saistošu tiesisko seku.
- 34 Šajā sakarā jāatgādina, ka *OLAF* galīgo ziņojumu nosūtīja kompetentajām Spānijas iestādēm pēc tam, kad bija pabeidzis ārējo izmeklēšanu, ko tas bija veicis atbilstoši Regulai Nr. 1073/1999.
- 35 Regulas Nr. 1073/1999 9. pants pēc būtības paredz, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm nodotie ziņojumi, kas sagatavoti direktora vadībā un kuros iekļauti jo īpaši izmeklēšanas secinājumi un *OLAF* direktora ieteikumi, kļūst par pierādījumiem administratīvās lietās vai tiesvedībā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana izrādās vajadzīga, tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā attiecīgās valsts administratīvo inspektoru sagatavotie administratīvie ziņojumi.
- 36 Regulas Nr. 1073/1999 preambulas 13. apsvērumā turklāt paredzēts, ka “kompetentām valsts iestādēm vai arī iestādēm, organizācijām, birojiem vai aģentūrām jāizlemj, kā rīkoties pēc pabeigtas izmeklēšanas, pamatojoties uz Biroja sagatavotu ziņojumu”.

- 37 No šiem noteikumiem izriet, ka galīgajā ziņojumā iekļautajiem *OLAF* secinājumiem nevajadzētu automātiski novest pie tā, ka valstī tiek uzsākts process iestādē vai tiesā, jo valsts iestādēm ir tiesības brīvi izlemt, kā rīkoties pēc galīgā ziņojuma saņemšanas, un tādējādi tās ir vienīgās iestādes, kas var pieņemt lēmumus, kuri var ietekmēt prasītāja tiesisko stāvokli.
- 38 Iepriekš minēto apstiprina arī fakts, uz kuru Komisija atsaukusies savā iebildumu rakstā, ka pretkorupcijas prokurors, pieņemot lēmumu 2003. gada 10. jūnijā, izbeidza izmeklēšanu Nr. 10/2001, kurai bija pievienots galīgais ziņojums.
- 39 Ņemot vērā to, ka galīgais ziņojums nerada saistošas tiesiskās sekas Spānijas kompetentajām iestādēm, to arī nevajadzētu uzskatīt par tādu lēmumu, kas var ietekmēt prasītāja tiesisko stāvokli.
- 40 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājs nevarēja par galīgo ziņojumu iesniegt prasību par tiesību akta atcelšanu, jo tas nav tiesību akts, kas viņu nelabvēlīgi ietekmē EKL 230. panta nozīmē. Tādējādi prasība nav pieņemama, lai apstrīdētu strīdīgo vēstuli.
- 41 No tā izriet, ka šī prasība kopumā jāatzīst par nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁴² Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, ir jānolemj, ka papildus saviem tiesāšanās izdevumiem tas atlīdzina arī Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītājs sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijai radušos izdevumus.

Luksemburgā 2004. gada 13. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf